

[Ole Bernt Henriksen]

grunde er betænkelig, fordi det kan være indgreb i forskningsfriheden.

Den engelske konservative statsminister Disraeli skrev i forrige århundrede en roman, hvori han udtrykte den opfattelse, at i politik er eksperimenter ensbetydende med revolution. Om forskningen kunne man i dag sige, at vi har brug for frie eksperimenter og forsøg for at få forandringer og forbedringer. På den måde får vi en glidende udvikling i vores samfund, som jeg tror både regeringen og et stort flertal herinde vil være enige i det ønskværdige i.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Også jeg skal starte med at sige tak til ministeren for redegørelsen. Vi kan i Venstre tilslutte os ministerens analyse og løfter.

Fru Jytte Hilden startede ikke uventet med at fortælle om den bekymring og det mismod, tror jeg hun sagde, der er mange steder inden for forskningen. Jeg vil sige på Venstres vegne med det samme, at vi er godt klar over, at der kan have været nogle hårde år, mere eller mindre afhængigt af, hvilket område det drejer sig om. Vi ved godt, at det har været nødvendigt at flytte nogle penge, og det gør jo altid ondt. Nogle steder er der flere elever, og nogle steder skal man have dyrere apparatur; det er blevet dyrere at forske.

Men når det er sagt, må vi også minde om i Venstre, at der er aldrig brugt så mange penge på forskning som i denne regerings tid. Der skal bruges flere, og derfor har regeringen fremlagt den handlingsplan, som allerede har været nævnt, og hvorefter der over flere år skal tilføres forskningen flere midler. Men det skal altså være i et tempo, så der kan skaffes forskere, og i den forbindelse ville jeg egentlig ønske, at universiteterne kunne gøre noget mere for at forbedre gennemførelsesprocenten på nogle af de højere uddannelser.

Vi finder i Venstre, at forskning er noget, der må prioriteres højt. Vor viden er jo et af vore vigtigste råstoffer. Derfor er forskningen afgørende for udviklingen af ny teknologi, men forskningen er og skal være langt mere end dette.

Vi finder i Venstre, det er vigtigt, at der både inden for humaniora og naturvidenskaberne finder grundforskning sted, også selv

om man ikke altid lige i dag kan se, til hvilken konkret nytte denne forskning er.

Grundforskningen skal ikke udhules, sagde fru Jytte Hilden. Det er jeg fuldstændig enig i. Grundforskningen har altid været en vigtig faktor i det danske samfunds udvikling, og forskerne har, så længe der har været forsket i Danmark, sat deres præg på kultur og politik, og sådan vil det fortsat være.

Forskningen gør os alle klogere, for den er jo forudsætningen for, at kommende generationer kan uddannes i pagt med tiden. I århundreder har man diskuteret videnskabens formål: skal det være pragmatisk, til konkret nytte, eller skal man søge sandheden for sandhedens egen skyld?

Jeg vil gerne sige, at det efter Venstres opfattelse ikke er et enten-eller, det er et både-og. Naturligvis skal forskningens resultater udnyttes til gavn for samfundet, men der er i høj grad brug for en fortsat grundforskning for at få ny erkendelse og for at tilfredsstille en nysgerrighed, selv om resultatet som sagt ikke kan ses i øjeblikket. Hvor skal vægten så lægges? På humaniora eller på naturvidenskaberne? Det svar skal jeg afholde mig fra at give. Det vil jo fuldstændig afhænge af, hvem man spørger.

Det er rigtigt, som fru Jytte Hilden sagde, at der er en mangfoldighed af uddannelsesinstitutioner her i Danmark, og det skal der ikke pilles ved. De på den ene side af Storebælt er ikke bedre end dem på den anden side. Vi finder i Venstre – som ministeren er inde på det i sin redegørelse – at humaniora og naturvidenskaberne gensidigt skal respektere hinanden, at humaniora erkender, at naturvidenskabelig forskning også kan have kulturel betydning, ligesom naturvidenskaberne bør erkende, at forskning alene inden for naturvidenskaberne ikke er tilstrækkelig.

Det var i grunden i den forbindelse interessant forleden dag at læse om nobelpristageren Prigogines betragtninger om en genforening af humaniora og naturvidenskaberne. Det vil nuværende forskere måske nok betakke sig for, men der var nu noget, der godt kan give stof til eftertanke.

Der er også, så vidt jeg kan se, sket en vældig udvikling i erhvervslivets holdning til erhvervslivets forskning. Det skal jo være målrettet forskning, hvor det drejer sig om kroner og øre, men der er alligevel ved at brede sig en opfattelse af, at teknisk viden